

जाहिरातीचे दर.
सालील पत्त्यावर चौकशी
कगवी.
व्यवस्थापक, अर्थ,
'दुर्गाधिवास', पुणे ८.

वर्गणीचे दर.
वार्षिक वर्गणी
रु. ४.
(शपाल हंशिल माफ)
किंवकोळ अंकास
एक आणा.

अर्थ

'अर्थ एव प्रधानः' इति कौटिल्यः अर्थमूलै धर्मकामाविति।

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे.

कौटिलीय अर्थशास्त्र.

वर्ष २

पुणे, बुधवार, तारीख १ एप्रिल, १९३६.

अंक १४

पहिल्यानें सुरक्षितता

रस्त्यावरून जातांना तुम्ही सुरक्षिततेचा मार्ग पाहिल्यानें पहातां. हीच मोष्ट पेसे वँकेत किंवा विस्थांत गुंतविण्यासंबंधीं आहे. पहिल्यानें तुम्ही पैशाची सुरक्षितता पहातां; नंतर व्याज किंवा बोनस. हिशेब तपासणी आणि प्रतिनिधित्व सरकारी स्वात्याकडे असल्याने

दि वॉम्स्के कॉ-झॉफरेटिव्ह इन्शुरन्स सोसायटी लि.

मध्ये आपले पेसे गुंतविण्यास कसलाच धोका नाही. सविस्तर माहितीकरितां लिहा—

कुळकर्णी आणि कंपनीचुनीलाल डी. बरफीवाला चांफ ऑर्गनायझर्स मॅनेजिंग डायरेक्टर.

९ बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.

शास्त्रशुद्ध पायावर काम करणारी, महाराष्ट्राची प्रमुख प्राचिहंड विभाग.

दि हिंद बेनिफिट सोसायटी लि.

च्या लोकांप्रिय

प्रपंच पॉलिसीकरितां प्रचारक पाहिजेत.

माहितीसाठी लिहा.

किंताच चिंडिंग, बुधवार, पुणे.

सेकेटरी.

For All Medicinal Requisites

— TRY —

N. MAHADEV & Co.

DISPENSING CHEMISTS
AND
DRUGGISTS

City Post Office Corner, POONA 2.

MARATHE & Co.
ENGINEERS & IRON FOUNDERS

WORKS :

Natu Bag,
Bhikardas
Road,
POONA 2

Can undertake to do any sort of casting.

We also manufacture WEIGHTS according to the Bombay Weights & Measures Act.

Our prices are very competitive.

OFFICE :

978-79,
Sadashiv,
Laxmi Rd.,
POONA 2

S. B. JOSHI & Co.

ENGINEERS & CONTRACTORS

41 A, Bruce Street, | 716 Sadashiv Peth,
Bombay | Poona City

पुणे येथील सर्वांत जुनी व वेळेवर कामे करणारी

प्राचिहंड
D.M.C.A.
(London)

टेलरिंग फर्म

पांटसकर आणि कंपनी

४८ निहाल पेठ, पुणे शहर.

सर्व प्रकारचे देशी व विलायती कापडाचे व

तयार कपड्यांचे व्यापारी

आमचेकडे—खिया, पुस्तक व मूले यांचे सर्व प्रकारचे कॅशनेवल कपडे और्डरप्रमाणे नैमिलेल्या वेळी तयार करून मिळतील. घरी येळन मेझारमेंट घेतलें जाईल व कपडे घरपोंच मिळतील.

INSURE WITH—

The SUN SHINE INSURANCE Ltd.

LAHORE

BECAUSE OF
Its Most Modern, Unique & Beneficial Schemes

For Prospectus Please write to—

Special Officer,
POONA BRANCH

विविध माहिती

ओटावा करार रद्द होणार?

ओटावा करारांतून हिंदुस्थान अंग काढून घेणार अशी नोटीस तात्काळ यावी व हिंदी सरकाराने भिन्न भिन्न राष्ट्रांशी संवतंत्र व्यापारी करावे ह्या आशयाची मि. जिना शांनी सरकारी ठरावास सुचवलेली दुरुस्ती ७० विरुद्ध ६५ मतांनी असेव्हीली पास झाली.

बँकांस सुट्टी

शुक्रवार, ता. ३ रोजीं मोहरमनिमित्त बँका बंद रहातील.

'रे म्यूक्षियम रोड,' पुणे

"कोतवाळ चावडी ते टिळक पुतळ्यापर्यंत रस्त्यास 'रे म्यूक्षियम रोड' असे नांव यावे," असा ठराव पुणे शहर म्युनिसिपालिटीने केला आहे.

मुंबई शहरांतील खिसेकापू

मुंबई शहरामध्ये सुमारे दोन हजार लोक खिसेकापूचा धंदा करून पोट भरतात. सिंधमधून येणारे खिसेकापू ह्या कलंत अत्यंत वाकवगार असल्याचे आढळते व त्यांच्या सावजापैकीं दहांतलीं सात मारवाडी असतात.

मुंबई म्युनिसिपालिटीचे १९ लाखांचे कर्ज

मुंबई म्युनिसिपालिटीने काढलेले १९ लक्ष रुपयांचे कर्जरोखे गेंडळच्या महाराजांनी घेतल्याची बातमी मार्गेच प्रसिद्ध झाली आहे. स्टॅपचे १९ हजार रुपये धरून छपाई, जाहिरात, दलाली वैगर बाबींचा एकूण सर्व म्युनिसिपालिटीस २३,२३२ रुपये आला. तथापि, शंभर रुपये किंमतीच्या प्रत्येक रोख्यास १०३ रुपये मिळाल्याकारणाने ह्या व्यवहारांत त्या संस्थेस ५७,००० रुपयांचा वाढावा आला आणि वरील सर्व सर्व वजा जाऊन सुमारे ३४ हजारांचा निवळ नफा उगळा.

लंडनवरच्या हुंड्या

गेल्या आठवड्यात रिश्वर्ह बँकेने लंडनवरील हुंड्यांच्या मागवलेल्या टेंडर्सची भरती १६१ लक्ष पौंड झाली. जरूरीच्या भानाने ही रकम फार मोठी असल्याकरेणाने बँकेने त्यापैकीं फक्त १० लक्ष पौंड किंमतीचीं टेंडर्स स्वीकारली. हुंडणवळीचा सरासरी दर १ रुपया = १८२ पेंस इतका पडला. चालू आठवड्यांत पुन्हा १० लक्ष पौंड किंमतीच्या हुंड्यांची टेंडर्स मागविण्यात आली आहेत.

द्रेशरी विलें

तीन महिने मुदतीच्या द्रेशरी बिलांस गेल्या आठवड्यात १४२ लक्ष रुपयांची टेंडरमार्फत मागणी आली. प्रत्येकीं १०० रुपये किंमतीच्या द्रेशरी बिलास ९९ रु. १४ आणे एवढी जी मागणी होती ती संबंध पुरी करण्यात आली व ९९ रु. १३ आ. ९ पैच्या दराने आलेल्या मागणीपैकीं ६५ टके पुरवली गेली. एकंदर १ कोटी रुपयांची द्रेशरी विलें देण्यात येऊन त्यांचा व्याजाचा सरासरी दर दरसाल दरशेकडा ० रु. ८ आ. ८ पै इतका पडला.

बॉच टेलिफोन कं. लि.

ह्या कंपनीची प्रगती समाधानकारक होत असल्याचे चिन्ह म्हणजे १९२५ व १९२६ साली मुर्चीच डिव्हिडंड न देतां येण्यासारखी परिस्थिती असतां तिने आतां १९३४ व १९३५ साली ८ टके डिव्हिडंड दिलेले आहे, हे होय. १९२३ साली ८,७५१ साजगी टेलिफोन होते, ते १९३५ साली १४,७८५ झाले.

वजनमापाच्या कायद्याचीं पुस्तके

वजनमापाचा कायदा व त्यासालील कानून्यांच्या मराठी भाषांतरांचीं पुस्तके तयार असून ती मुंबई येथे गवर्नरमेट स्टेशनरी ऑफिसमध्ये अनुक्रमे एक व चार आण्यांस मिळतात.

कॅलेंडर प्रदर्शनाचा वक्षिससमारंभ

पुणे येथे गेल्या महिन्यांत प्रो. वा. गो. काळे यांचे हस्ते उद्घाटन झालेल्या कॅलेंडरप्रदर्शनाचा वक्षिससमारंभ ता. २५ मार्च रोजीं श्री. वा. म. मुलंदीकर यांचे अध्यक्षतेसाली साजरा करण्यात आला. ज्यास्तीत ज्यास्त कॅलेंडरे जमविणारे श्री. ना. भा. देशपांडे, श्री. चाबूकस्वार, व श्री. लोकगारीवार, यांना अनुक्रमे प्रोप्रा. गजाजन पैटिंग वर्क्स, श्री. वा. गं. घैसास व चित्रकार शं. द. देवघर यांनी ठेविलेली वक्षिसे देण्यांत आली. तसेच व्यापाऱ्यापैकीं "साठेवंधु" विस्किटकारसवाना व "कांतीलाळ आणि कं." सायकल मर्चट यांना प्रदर्शनात वक्षिसे देण्यांत आली.

महाराष्ट्र-परिचय-ग्रंथ

महाराष्ट्रांतील व बृहन्महाराष्ट्रांतील निरानिराक्रया क्षेत्रांत काम करण्याचा स्थी-पुरुष कार्यकर्त्यांवहिल एकत्र माहिती देणारा संदर्भ ग्रंथ अद्याप तयार झाला नाही. समाजांतील सर्व दर्जाच्या लोकांची एकत्र माहिती करून असा संदर्भ-ग्रंथ तयार करण्याचे ठरले आहे. या वावतीत कोणास कांहीं सूचना करावयाच्या असल्यास अगर प्रत्यक्ष सल्लागार-संपादक अथवा अन्य मार्गांने सहाय्य करण्ये असल्यास त्यांनी ५०४ सदाशिव पेठ, पुणे शहर येथे चिटणीस, महाराष्ट्र-परिचय ग्रंथ, यांस कलवाचे.

लंडन : 'जगाचा स्विचबोर्ड'

केन्या देशास जोडणाऱ्या लंडन येथील टेलिफोनचा उद्घाटन-समारंभ नुकताच झाला. अल्वानिया, चीन, इराण, अरबस्तान, पश्चिम आफिका व पूर्व आफिकेतील वसाहती द्यावेरीज इतर सर्व देशांशी लंडनचे टेलिफोनमार्गे दृश्यवलण चालू आहे. इंग्लंडचे पोस्ट मास्टर जनरल मि. द्रायन ह्यांनी भाषण करताना लंडनचे 'जगाचा स्विचबोर्ड' असे वर्णन केले. एका देशाहून दुसऱ्या देशाशी बोलावयाचे असल्यास लंडनद्वारा ते करावे लागते. लंडनहून केन्या येथे टेलिफोन करावयाचा असेल तर दर मिनिटास २० रुपये पहतात.

मुंबई बंदरांतून सोन्याची सापाहिक निर्गत

ता. २१ मार्च रोजीं पुरा शालेला आठवडा	रुपये किंमत
ता. २८ मार्च रोजीं पुरा शालेला आठवडा	५७,३५,९२३
ता. २१ सप्टेंबर १९३१ ते २८ मार्च	५०,८०,५५३

१९३६ असेर २,६५,३९,१९,१२९

अनुक्रमणिका.

	पृष्ठ
१ विविध माहिती	१६२
२ घेटविटनचा परराष्ट्रीय व्यापार	१६३
३ शेतीच्या धंयाचा तुलना-लक विचार	१६४
४ रुचिम रेशमाचे धंयास वाव	१६५
५ स्फुट विचार	१६५
फिनेंस चिल व लेनिस्ले-टिळ असेंबली—असेंबलीत ओटावा करार—फळांचा रस टिक्किंयाचा धंदा—श्री. आपटे द्यांचा	१६६
६ अोटावा कराराची फल-श्रुति	१६७
७-प्रासीवरील करासंवर्धी...दोन निवाडे	१६८
८ कंपनी कावयांत दुरुस्ती१६९	१६९
९ “ओटावाचा करार आणि हिंदुस्थान”	१७०
१० सहकारी चलवळ	१७०
११ निवडक वाजारभाव	१७१

अर्थ

बुधवार, ता. १ एप्रिल १९३६

घेटविटनचा परराष्ट्रीय व्यापार

त्या संबंधांत हिंदुस्थानची तुलनात्मक परिस्थिति परदेशांशी होणारा आपला व्यापार वाढावा ह्या बाबत घेटविटनचे प्रयत्न सारखे चालू आहेत. साम्राज्यांतर्गत देशांशी केलेला ओटावा करार आणि इतर किंत्येक देशांशी केलेले परस्पर—सवलतीचे स्वतंत्र करार ह्यांच्या मागिने सदरहु उद्देश साध्य केला जात आहे. तेव्हां, गेल्या दोन वर्षांत घेटविटनच्या परराष्ट्रीय व्यापारावर ह्या धोरणाचा परिणाम काय झाला आणि इतर देशांच्या मानाने हिंदुस्थानच्या आयात-निर्गतीच्या व्यवहारांत कोणता फरक घडून आला, ह्याची माहिती उपयुक्त शाल्यावांचून रहाणार नाही. साली आकडे नमूद केले आहेत, ते डिसेंबर अखेर पुन्या होणाऱ्या वर्षांचे दिले आहेत, हे सांगणे जरूर आहे. ओटावा कराराने, ब्रिटिश साम्राज्यांतर्गत देशांतून येणाऱ्या मालास घेटविटनमध्ये जळातीच्या सवलती दिल्या असल्याने साम्राज्यांतून इंग्लंडमध्ये होणारी आयात वाढण्याची अपेक्षा करणे सरळ आहे; आणि त्याप्रमाणे आयात वाढलीहि आहे. घेटविटनमध्ये आयात होणाऱ्या मालाचे (१) साम्राज्यांतर्गत देशांतला व (२) साम्राज्याच्या बाहेरील देशांतला असे दोन भाग केले तर १९३१ मध्ये पहिल्याच्या किंमतीचे एकंदर आयातीशी प्रमाण शेकडा २८७ होते, ते १९३२ मध्ये ३५४ झाले, १९३३ मध्ये ३६९ झाले, १९३४ मध्ये ३७१ वर गेले आणि १९३५ मध्ये ते ३७६ पर्यंत चढले. साम्राज्येतर देशांतून होणाऱ्या आयातीचे प्रमाण ह्याच मानाने अर्थात कमी झाले आहे. गेल्या दोन वर्षांतले हे प्रमाण अनुक्रमेकरून ६२९ व ६२४ टके असेहोते. ब्रिटिश मालाची साम्राज्यांतर्गत देशांत झालेली निर्गत एकंदर निर्गतीच्या ४६९ टके १९३४ मध्ये व ४८ टके १९३५ मध्ये होती. म्हणजे साम्राज्यांत होणारी ब्रिटिश निर्गत वाढली. पण त्याच्या उलट साम्राज्याच्या बाहेरील देशांत झालेली निर्गत त्याच प्रमाणांत कमी झाली. ह्या निर्गतीचे शतमानाचे आकडे अनुक्रमेकरून ५२१ व ५२० असे होते.

इंग्लंडचा परराष्ट्रीय व्यापार

(आकडे लक्ष पौंडांचे आहेत: १ पौंड=१३ रु. ५ आं.)	
१९३४	१९३५
आयात निर्गत	आयात निर्गत
ब्रिटिश साम्राज्यांतून	
आयात व ब्रिटिश २,७१२	१,८५५
देशांत निर्गत (३७.१%)	(४६.९%)
परराष्ट्रीयांतून आयात	
व ४,६०१	२,१०४
परराष्ट्रीयांतून निर्गत (६२.९%)	(५३.१%)
एकूण	७,३१४
	३,९५९
	७,५६९
	४,२५९

प्रमुख देशांविषयी आकडे

(आकडे लक्ष पौंडांचे आहेत)

	१९३४	१९३५
घेट ब्रिट- घेट ब्रिट- घेट ब्रि- घेट ब्रिट-		
नमध्ये नमधन टनमध्ये नमधन		
आयात निर्गत आयात निर्गत		
ऑस्ट्रेलिया	४९९	२६२
न्यूझीलंड	४०४	११४
कॅनडा	५०३	११७
ब्रिटिश हिंदुस्थान	४२१	२६६
दक्षिण आफिका	११८	३०२
इंग्लैंड	११४	६५
अमेरिका	८९९	१७५
फ्रान्स	११२	१६७
जर्मनी	३०५	१४०
डेन्मार्क	३२८	१३३
आजॅटिना	४७०	१५६
रशिया	१७३	३६

ऑस्ट्रेलिया व कॅनडामध्ये घेटविटनमध्ये झालेली आयात गेल्या सालीं वाढली, पण न्यूझीलंड व हिंदुस्थानमधली कमी झाली. हिंदुस्थानचा माल घेटविटनमध्ये अधिक खपावा हा जो ओटावा कराराचा हेतु होता, तो ह्या देशाच्या बाबतीत तरी सफल झालेला दिसत नाही. कॅनडा व ऑस्ट्रेलिया ह्या ब्रिटिश वसाहतीची घेटविटनमध्ये होणारी निर्गत मात्र चांगली वाढली. अमेरिकेतीली आयात तर पुष्कळच वाढली व त्या प्रकारची वाढ रशिया आदिकरून युरोपांतल्या देशांचे बाबतीत झाली आहे. घेटविटनमध्यून साम्राज्यांतर्गत देशांत होणारी निर्गत हि गेल्या सालीं वाढली. ह्या देशांमध्ये ब्रिटिश माल घेण्याचे बाबतीत हिंदुस्थानचा पहिला, दक्षिण आफिकेचा दुसरा व ऑस्ट्रेलियाचा तिसरा नंबर लागतो. म्हणजे, हिंदुस्थानची घेटविटनमध्यून होणारी आयात सर्वात मोठी असून ती वाढली पण ह्या देशाची घेटविटनमध्ये होणारी निर्गत अगोदरच कमी असून ती आणखी कमी झाली. ओटावा कराराचा हिंदी परराष्ट्रीय व्यापारावर काय परिणाम झाला आहे, ह्याचे वरील आकड्यांत एक गमक स पडण्यासारखे आहे. आज ब्रिटिश मालास सर्व जगांत हिंदुस्थानां-एवढी मोठी कोणतीच मोठी बाजारपेठ नाही. घेट विटनला माल पुरवण्याच्या संबंधांत मात्र हिंदुस्थानचा नंबर पांचवा लागतो. इतर देश आपला माल घेट विटनमध्ये मोठ्या प्रमाणांत पाठवून त्या मानाने ब्रिटिश माल कमी घेतात. आम्ही ब्रिटिश माल अधिक घेऊन त्या मानाने आपला माल घेट विटनमध्ये पाठवून शकत नाही. ही परिस्थिति सरोस्वर अल्पत चिंतनीय आहे.

शेतीच्या धंयाचा तुलनात्मक विचार

डेन्मार्क, घेट ब्रिटन व हिंदुस्थान (२)

घेट ब्रिटनमध्ये मोठ्या जमीनदाऱ्या असून कुळे शेते चहातात. ह्या कुळांची शेतीहि, हिंदुस्थानच्या मानाने मोठ्या प्रमाणावर चालते. आमच्या देशांत बंगाल, बहार, संयुक्तप्रांत खांत मोठे जमीनदार असून अनेक लहान-मोठ्या कुळांकरवी ते जमिनी करतात व त्यांचेकटून संद घेतात. मुंबई, मुद्रास, पंजाब व वर्हाड ह्या प्रांतात जमीनीचे मालकच शेती करतात, असे स्थूल मानाने म्हणण्यास हक्कत नाही. डेन्मार्कमध्येहि अशाच प्रकारची परिस्थिती आहे. शेकडा ९३ शेते तेथे शेतकऱ्यांच्या मालकीची आहेत: मोठा शेतकरी कोणास म्हणावे आणि छोटा कोणास म्हणावे हे जमीनीचा मगद्र, त्यांत होणारे पीक वैरे बाबीवर अवलंबून असल्याने त्या बाबतीत क्षेत्राची विशिष्ट मर्यादा घेलतां येणे शक्य नसते. तथापि, पाश्चात्य देशांत पांच दहा एक-रांची शेते छोटी समजली जातात आणि त्यांचे एकूण संख्येतले प्रमाण अल्प असते. मध्यम दर्जाची म्हणजे ज्यांवर शेतकऱ्याच्या कुटुंबाचा निर्वाह सहज होऊ शकेल अशीच शेते बहुसंख्याक असतात. पाश्चात्य देशांतील शेतकऱ्यांच्या रहाणीचे मान हिंदुस्थानाशी तुलना करतां उच्च दर्जाचे असते आणि हासुळे तुकडे उटालेल्या शेतांवर गुजारा करण्याची पाढी थोड्याच लोकांवर तिकडे येते. ज्यांस मध्यम आकाराची म्हणतां येतील अशीच शेते डेन्मार्कमध्येहि बहुशः आढळतात. सर्व डेन्मार्कमध्येहि सुमारे दोन लक्ष स्वतंत्र शेते आहेत आणि त्यांपैकी लहान आकाराच्या व मर्यादित मगदुराच्या शेतांच्या मालांस सर्व प्रकारचे सहाय देण्याचे धोरण डॅनिश सरकाराने अंगठ्याकाराले आहे. गेल्या पंधरा वर्षांत डेन्मार्कमध्याल्या सरकाराने शेतकऱ्यांस सुमारे १३ कोटी रुपये कर्जांक दिले आहेत आणि त्यांच्या हिताच्या संरक्षणार्थ अनेक कायदे केले आहेत.

डेन्मार्कमधील शेतकरी बडे जमीनदार, भांडवलवाले किंवा सुखवस्तु गृहस्थ नाहीत. सहकारी तत्त्वावर आपले संघटन करून त्यांनी आपल्या धंयाचा उत्कर्ष करून घेतला आहे. बी-विधायां, खांत वैरे जिन्नस निकत घेणे व आपला तयार माल विकणे ह्या गोष्टी सहकारी संस्थांमार्फत ते करतात, हासुळे त्यांचे व्यवहार कभी खर्चात व फायदेशीर रीतीने होतात हा डेन्मार्कमधील शेतीच्या धंयाचा विशेष आहे. डॅनिश शेती सुस्थिरीत राहून अंतरराष्ट्रीय चढाओढांत ती टिकून राहिली असेल तर त्यांचे मुख्य कारण तिचे सहकारी संघटन हेच आहे. दूध, दुधाची साय (कीम), अंडी, हुक्काचे मास ह्यासारख्या मालावर डॅनिश शेतकऱ्यांची भिस्त आहे व तो माल परदेशांत मोठ्या प्रमाणावर जातो. शेतीच्या मालांचे उत्पादन व विक्री सहकारी तत्त्वावर इतक्या पद्धतशीर रीतीने व कार्यक्षमपणाने चालने की, ह्या कारणाने डॅनिश शेतकऱ्यांस यशस्विततेच्या बाबतीत सर्व जगांत अत्यंत मानांचे स्थान प्राप्त झाले आहे. डेन्मार्कच्या परराष्ट्रीय व्यापाराचा आधार शेतीचा माल हाच आहे. ह्या बाबतीत त्यांचे हिंदुस्थानाशी साम्य असले तरी निर्गत होणाऱ्या मालाच्या प्रदारांत आणि परराष्ट्रीय व्यापा राच्या व्यवस्थेत दोहोमध्येहि अंतर आहे हे तेव्हांचे ध्यानांत येईल.

लोणी, अंडी वैरे मालाचे बाबतीत घेट ब्रिटन हे राष्ट्र डेन्मार्कचे मोठे गिन्हाइक आहे. आपल्या शेतकऱ्यांचा माल बाजूस सारून डेन्मार्कमधून येणारे नित्याच्या स्वायांतले पदार्थ आपणांस ध्यावे लागवे हे विटिश लोकांस सपत नाही. पण दोन देशांतली आर्थिक परिस्थिती व शेतीच्या व्यवस्थेचा प्रकार ह्यांमध्ये महदंतर असल्याने डेन्मार्कमधली यशस्वी पद्धति घेट ब्रिटनमध्ये उचलतां येणे अव्यावहारिक आहे. विटिश शेतकऱ्यांची प्रवृत्ति सहकारी संघटनेस सापान्यतः अनुकूल नाही. तथापि, शेतीच्या मालांची योग्य प्रत लावणे आणि सहकारी पद्धतीने त्यांची विक्री करणे ह्या गोष्टी घेट ब्रिटनमध्ये साध्य होणार नाहीत, असे नाही आणि ह्या संबंधात विटिश सरकारच्या विद्यमाने संघटित प्रयत्न चाल आहेत.

डेन्मार्कमधील यशस्वी शेतीची पद्धति इंग्लंडमध्ये जशीच्या तशी उचलतां येणे शक्य नाही. हिंदुस्थानांतहि तिचे अनुकरण सर्व बाबतीत करतां येणार नाही. तथापि, डेन्मार्कपासून दोन्ही देशांस शिकता येण्यासारख्या अनेक गोष्टी आहेत. सहकारी संघटनाचा अवलंब हिंदी शेतकऱ्यांनी करून आपली उन्नति अवश्य करून घेतली पाहिजे. आमची शेती अल्प प्रमाणावरची असून तीमध्ये विशेष भांडवल नाही. म्हणून सहकारी पद्धतीने हिंदी शेतकऱ्यांनी व्यवहार केले तरच त्यांच्या धंयाची स्थिति सुधारण्यासारखी आहे. परस्पर सहाय, परस्पर विश्वास, पद्धतशीर व चोख व्यवहार इत्यादि गोष्टीची जोड असल्यावाचून सहकारी संघटनहि परिणामकारक होत नाही, हे लक्षांत ठेणे आवश्यक आहे. सहकारी शेतीच्या प्रगतीचे बाबतीत डेन्मार्कचे उदाहरण नमुनेदार आहे, ह्यांत शंका नाही. सर्व त्या देशांतील शेतीचा किंता हिंदी शेतकऱ्यांनी शक्य आहे त्या बाबतीत गिरवला पाहिजे.

कृत्रिम रेशमाचे धंयास वाव

कृत्रिम रेशीम ऊर्फे रेशैन ह्याच्या धाग्यांचे बनाविलेले कापड आतां जगांतील सर्व पेडांतून खर्पू लागले आहे. कृत्रिम रेशीम कसे तयार करतात, त्यांचे देशवार उत्पादन किंती आहे, इत्यादि सविस्तर माहिती “अर्था”च्या २० नोवेंबर, १९३५ च्या अंकांत आलेली आहे. १९३४ सालीं सर्व जगांत मिळून ७७ कोटी पौंड वजनाचे रेशैन तयार झाले. १९३५ मध्ये त्यांत २२ टके वाढ होऊन ते ९५ कोटी झाले! रेशैनचे सुताच्या उत्पादनांत अमेरिकेचा नंबर (२६ कोटी पौंड) पहिला लागला, व जपानचा दुसरा नंबर (२४१ कोटी पौंड) आला. १९३५ सालीं सर्व तहेच्या धाग्यांचे उत्पादन किंती झाले ह्याचे शतमानाचे आकडे साली दिले आहेत, त्यांवरून कृत्रिम रेशमास अजून किंती वाव आहे, ह्यांची कल्पना येईल:

कपास	%
लोकर	५३.८
ताग	१५.४
इतर	१०.५
कृत्रिम रेशीम	१६.३
	४.१

सुट विचार

फिनेंस विल व लेजिस्लेटिव असेंबली

लेजिस्लेटिव असेंबलीने, सरकारने पुढे मांडलेले फिनेंस विल फेटाळ्यामुळे गव्हर्नर-जनरल हांस आपल्या सास अधिकाराचा उपयोग करून तें पास झाले असे जाहीर करणे भाग पडले. मिठावरील कर अजीबात उठवावा व पोस्टकार्डाची किंमत अर्धा आणा व्हावी, हा दुरुस्थ्या मूळ विलांत झाल्यामुळे व सरकारास त्या दोन्ही अमान्य असल्याने मूळचे विल जसेच्यातसे असेंबलीने मंजूर करावे अशी शिफारस गव्हर्नर जनरल हांर्नी करून तें कायदेमंडळाकडे पाठविले. मिठावरील आठ कोटि रुपयांच्या कराचे उत्पन्न हातचे घालवून बजेटाची तोंडमिळवणी करणे फडनवीसांस अशक्य होते आणि असेंबलीतल्या लोकपक्षीय सभासदांस त्याबद्दलच्या आपल्या दुरुस्तीच्या अव्यवहार्यतेची जाणीव नव्हती असे नाही; पण सरकार आपल्या कोणत्याच सूचना मान्य करणार नाही तेव्हां दुरुस्त्यांच्या तारतम्याकडे पहाण्यावै आपणांस कारण नाही आणि स्वतःस हव्या त्या स्वरूपांत फिनेंस विल पास करण्याचा शेवटचा अधिकार गव्हर्नर-जनरलच्या हातात आहेच, हा भावनेने त्यांनी बिलाचा फेरविचार करण्याचे नाकारले. पोस्टकार्डाची किंमत कमी करण्याची सूचना तरी निदान सरकार मान्य कराली आणि केव्हाच्या पुनर्धनेचा खर्च चालू उत्पन्नातून करण्याचा आपला आग्रह सर जेम्स थिंग सोडून देतील असे वाटत होते. पण तीहि गोष्ट घडली नाही. उत्पन्न-सर्वांची व्यवस्था दरविण्याचा अधिकार व अंतिम सत्ता कार्यकारी सरकारच्या हातीच असली पाहिजे, हा फॅडनवीसांचा सिद्धांत ब्रिटिश पार्लमेंटाप्रमाणे हिंदी कायदेमंडळासहि लागू करणे, विषम गोष्टींची तुलना करून मेळ घालण्यासारखे आहे. हिंदी सरकार कायदेमंडळास जबाबदार नसल्यामुळे असे प्रकार ह्या देशांत होतात, हे सुप्रसिद्ध आहे. दोन्ही बाजूंमध्ये विनजबाबदारीची वृत्ति दिसून येणे हा प्रचलित राज्यघटनेचा ठळक दोष आहे, ह्याची आठवण, असेंबलीने फिनेंस विल फेटाळून लावले या गोष्टीने पुन्हां करून दिली आहे.

असेंबलीत ओटावा करार

सुमारे चार वर्षांमागे ब्रिटिश साम्राज्यांतर्गत देशांमध्ये परस्पर सवलतीचा करार झाला, त्याचे वेळी त्यांत हिंदुस्थानचा अंतर्भाव होण्यास हिंदी लोकमत फारसे अनुकूल नव्हते. त्याचा फेरविचार करण्याचा प्रसंग येतांच त्यांतून हिंदुस्थानने आपले अंग काढून घेण्यासंबंधाची नोटीस तात्काळ दिली जावा, अशी सूचना लोकपक्षीय सभासदांकडून लेजिस्लेटिव असेंबलीमध्ये येणे अपरिहार्य होते. ओटावा करारास तीन वर्षे झाली म्हणजे तो चालू ठेवावा किंवा नाही ह्याचा निर्णय करण्यासाठी तो प्रश्न असेंबली-पुढे मांडण्यात यावा, ही सूचना हिंदुस्थानसरकारने मान्य केली होती आणि तीस अनुसरून गेल्या आठवड्यांत सर महमद झाफरुल्लाखान हांर्नी कायदेमंडळांत सदरहु प्रश्न उपस्थित केला. पूर्ण चौकशीअंती ओटावा करार हिंदुस्थानच्या हिताचा नाही, असे असेंबलीचे मत बनल्यास तिने तसे खुशाल म्हणावे. परंतु कराराची फलश्रुति नीट घ्यानात घेण्यास गुंतागुंतीच्या आंकड्यांची तपशीलवार छाननी होणे आणि त्यांचा अर्थ व्यवस्थित लावला जाणे अगल्याचे असल्याने, तेंकाम असेंबलीने एका कमिटीकडे

सोंपवावे, अशी सर महमद हांची सूचना होती. करार आम्हांस नको असे तडकाफडकी न म्हणतां साधकबाधक गोष्टीचा विचार शांतपणाने करण्यास असेंबलीस अवसर मिळावा, एवढीच सरकारची इच्छा असल्याचे त्यांनी सांगितले. साम्राज्यांतर्गत व्यापार सवलतीच्या तच्चावर घालण्याची योजना निश्चित झाल्यास तीमध्ये हिंदुस्थानचा अंतर्भाव होण्यास येथील लोकमत आज किंत्येक वर्षे प्रतिकूल आहे आणि येथील सरकारनेहि त्या अर्थाचे मत मार्गे व्यक्त केले आहे. हिंदी कच्चा मालास जगांत अनेक देशांत गिन्हाइके असल्यामुळे सवलतीच्या कराराने हा देश ब्रिटिश साम्राज्याशी बांधला गेला असेतां त्या देशांशी होणारा हिंदुस्थानचा व्यापार विघडण्याची भीति असते, हे हा प्रतिकूल मताचे मुख्य कारण आहे. हिंदी लोकांस जकातीचे स्वातंत्र्य हवे आहे, त्यासहि साम्राज्यांतर्गत सवलतीच्या व्यापाराने वाध येतो. हा कारणास्तव लेजिस्लेटिव असेंबलीत, ओटावा करारातून हिंदुस्थानने स्वतःस मोकळे करून घ्यावे, असे लोकमत स्पष्ट व्यक्त झाले, आणि कमिटी-विषयांच्या सरकारी सूचनेस विरोध झाला.

फलांचा रस टिकवण्याचा सोपा धंदा

वाया जाणाऱ्या वस्तु उपयोगी करणे आणि अल्पकाल टिकगाऱ्या पदार्थाचे आयुष्य बाढवणे म्हणजे संपत्तीच्या उत्पादनांत व पुरवव्यांत भर घालण्यासारखेच आहे. हा दृष्टीने पहातां हंगामांत कवडीमोळ होणाऱ्या महाराष्ट्रांतील फलांचा पूर्ण उपयोग करून घेतां येईल किंवा नाही आणि त्या मागाने सेडेगांवांची कमाई वाढवतां येईल किंवा कसें हा महत्वाचा प्रश्न आहे. मुंबई-सरकारने नेमलेल्या एका कमिटीने ह्यासंबंधांत चौकशी करून रिपोर्ट सादर केला आहे आणि आंबे विशिष्ट पद्धतीने टिकवून विलायतेसहि पाठवण्याचा उपक्रम चालू झाला आहे. कागदी लिंबे, डाळिंबे, संत्रीं, मोसंत्रीं, जांभळे, वैरे फलांचा त्यांच्या हंगामांत रस काढून तो पुढे उपयोगांत येईल अशी व्यवस्था झाल्यास बागवाल्यांचा फायदा आणि वाटेल तेव्हां फलांचा आसवाद घेण्याची जनतेची सोय या दोन गोष्टी साधतां येतील. फळे मुबलक असतात तेव्हां त्यांचा रस काढून ती दुर्भिल होतात तेव्हांहि लोकांस त्यांचा उपयोग करतां येईल अशी व्यवस्था होण्यांत आर्थिक प्रगति आहे आणि त्यांतली कृति सेडेगांवी लोकांस सहज साधल्यास एकंदर समाजाचे त्यांत हित आहे. निरनिराळी फळे घेऊन त्यांचा अन्यंत कमी खर्चात आधिकांत आधिक उपयोग कसा करून घेतां येईल, हा संबंधांत चौकशी व प्रयोग शाखाय पद्धतीने आणि हिशेबी वृत्तीने होणे अगल्याचे आहे, हे उघड आहे. किंत्येक फळांचे विलायती रस परदेशातून इकडे येतात आणि बाजारात त्यांचा खप होतो. आपण बनवलेल्या रसांत विलायती मालाचे गुण उतरतात किंवा नाही आणि ते बाजारात त्याचे मानाने स्वस्त विकणे परवेल किंवा कसें, तसेच, हा उद्योगास लागणारी साधनसामुग्री सहज लेभ्य आहे किंवा नाही, हा अनेक बाबींची व्यावहारिक व विश्वसनीय माहिती उपलब्ध झाल्यावांचून फलांचा रस करून विकण्याचा नवा धंदा सेडेगांवांत करतां घेण्याजोगा आहे असे निश्चयाने सांगतां घेणार नाही.

श्री. एन. जी. आपटे ह्यांचा स्तुत्य उद्योग

येथील पाणी शोधण्याच्या कामातले तज्ज्ञ, श्री. एन. जी. आपटे ह्यांनी फळांचे रस काढून ते टिकवण्याचा धंदा सुकर व फायदेशीर होईल किंवा नाही, हावावत प्रयोग करून व्यावहारिक अनुभव मिळवला आहे, तो अत्यंत उपयुक्त आहे, असे आम्हांस वाटते. कागदी लिंबू, जांभूळ, मोसंबे, संबे, डाळिंब ह्या फळांचे रस काढून त्यांपैकी लिंबू व जांभूळ ह्यांचा रस टिकवतां येतो आणि तो चांगल्या स्थिरता राहून शक्तो अशी त्यांनी खात्री करून घेतली आहे व त्यासंबंधात तज्ज्ञांचे अनुकूल अभिप्राय मिळवले आहेत. इतर फळांचे बाबतीतहि असे प्रयत्न त्यांचे चालू आहेत. हा एकंदर धंदा यशस्वी होण्यास फळांतल्या सामी-न्यत; वाया घालवल्या जाणाऱ्या भागांचाहि उपयोग करतां येणे इष्ट असते. लिंबांतला रस काढून घेतल्यावर राहिलेली साल टाकून न देतां तिच्यांतून तेल काढले व त्यास मागणी असली तर रस काढण्याच्या धंद्याची उत्पादकता वाढली, असेच होणार असल्याने, श्री. आपटे ह्यांनी त्याहि मागणीं प्रयोग केले आहेत व त्यांत त्यांसे वरेचमे यश आले आहे. रस काढणे, तो वाटल्यांत भरणे वगैरे कृति सहज साधाव्या म्हणून त्यांनी आपल्या कल्पनेने सार्धी उपकरणे बनवली आहेत. धंदा लहान प्रमाणांतला असला तरी त्यांत किमान भांडवल व किमान मागणी ह्यांची आवश्यकता असतेच. तसेच, फळांच्या रसांचा पेय म्हणून उपयोग करण्याची प्रथा समाजांत पढली नसेल किंवा पढणार नाही, तर असल्या धंद्यास फारसा वाव मिळणार नाही. तेव्हां मागणी व पुरुठा ह्यांचा मेळ येथे घालावाच लागेल आणि रसाच्या गुणावरोबर त्याची किंमतहि बेताची असावी लागेल. श्री. आपटे ह्यांचा उद्योग व्यावहारिक स्वरूपाचा व पद्धतशीर असल्याने त्यांस जनतेकडून उत्तेजन मिळणे आवश्यक आहे. आजपर्यंत केलेले प्रयत्न व पुढच्या कार्यक्रमाची योजना त्यांनी जाहीर केली आहे. जिजासू, तज्ज्ञ व भावी गिन्हाइके ह्यांनी त्यावावत माहिती व खात्री करून घ्यावी, अशीच त्यांची सरळ इच्छा आहे.

साठे बंधूंचा विस्किटांचा कारखाना

गेल्या रविवारी, डायरेक्टर ऑफ इंडस्ट्रीज, मि. अडवाणी, ह्यांच्या अध्यक्षतेसाली येथील साठे बंधूंच्या कारखान्याच्या नवीन इमारतीचा उद्घाटनसमारंभ साजरा झाला. इमारत खुल्या जागेत बांधली असून प्रशस्त व सोयीची आहे, आणि साठे बंधूंच्या उद्योगाचा व्याप किंवा वाढला आहे, याची ती साक्ष देत आहे. उद्घाटनसमारंभाचे प्रसंगी कारखान्याचे मालक, श्री. साठे, ह्यांनी त्याविष्यांची हकीकित सांगितली, ती विशेष बोधप्रद व उत्तेजनकारक होती. अत्यंत लहान प्रमाणावर प्रारंभ करून व भांडवलासंबंधाच्या वगैरे अनेक अडचणीस तोंड देऊन त्यांनी मोळ्या नेटाने आपल्या उद्योगाचा विस्तार केला आहे आणि आपला कारखाना नमुनेद्वारा करण्याचा त्यांचा निश्चय आहे. कारखान्यांतील कामगार लोकांकरितां रहाती घरे बांधण्याची योजना त्यांनी आंखली असून त्यास एक प्रयोगशालाहि जोडण्यांत आली आहे. आपला माल गुणांनी उत्तम वठावा व त्यांत शक्य तितक्या सुधारणा दिवसानुदिवस करतां याव्या हा प्रयोगशालेचा स्तुत्य हेतु असून साठे बंधूंच्या प्रगमनशीलतेची साक्ष हा उपक्रम पटवीत आहे. काटकसरानीं, सचोटीने व दृढ-

निश्चयाने काम केल्यास महाराष्ट्रांत नवीन उद्योगधंदे काढून त्यांचा उत्कर्ष घडवून आणतां येतो, ह्यांचे, साठे बंधूंचा विस्किटांचा कारखाना हैं उत्तम उद्घाटनसमारंभाचे वेळी जीं भाषणे शाळीं, त्यांत वक्त्यांनी ही गोष्ट स्पष्ट करून सांगितली. कारखान्याचे मालक, श्री. साठे, ह्यांनी आपल्या निवेदनांत नवीन उद्योगधंदांस भांडवल पुरविण्याचे बाबतीत बँकांचे मार्फत तरतूद होण्याची आवश्यकता प्रतिपादिली आणि त्याहि बाबतीत महाराष्ट्रांत काय सोयी आज आहेत व कोणत्या नवीन सोयी करता येतील, ह्याचा खुलासा करण्यांत आला आणि तो मार्गदर्शक होता असे आम्हांस वाटते. साठे बंधूंच्या उद्योगास उत्तरोत्तर वाढते यश प्राप्त व्हावें, असे आम्ही इच्छितों.

मि. अडवाणी ह्यांचे भाषण

समारंभाचे अध्यक्ष, मि. अडवाणी, ह्यांनी आपल्या भाषणांत माहिती दिली आणि सूचना केल्या, त्यांचा विचार महाराष्ट्रांय जनतेने अवश्य केला पाहिजे. साज्या मुंबई इलाख्यांत, फेक्टरी ऑफिटाखाली येणारे असे विस्किटांचे सातआठच कारखाने असून त्यांत काम करणारांची संख्या पुरती पांचशे इतकीहि नाही. सहा लक्ष रुपयांची विस्किटे व केक्स प्रतिवर्षी बाहेरून येऊन मुंबईच्या बंदरांत उतरतात. ह्या इलाख्यांत सोळाशे कारखाने असून त्यांतले निम्ने हंगामी आहेत. मुंबई इलाख्याची औद्योगिक प्रगती-विषयी ख्याती असली तरी तो बहुतांशी कृषिप्रधानच अजून राहिला असून त्यामध्ये उद्योगधंदांच्या वाढीस वाटेल तितका वाव आहे, ही गोष्ट मि. अडवाणी ह्यांनी आपल्या भाषणांत प्रामुख्याने सांगितली. मुंबई सरकारने उद्योगधंदांस द्रव्यसहाय देण्याची एक योजना निश्चित केली आहे आणि दहा हजार रुपयांपर्यंत कोणत्याहि कारखान्यास भांडवल पुरवण्याची व्यवस्था तिच्यामध्ये आहे. ह्या योजनेचा उपयोग आमच्या होत-करू धंदेवाल्यांनी अवश्य करून घेतला पाहिजे. देशांत उद्योग-धंदांची वाढ होण्यास सामान्य जनतेने औद्योगिक मनःप्रवृत्तीचा उदय झाला पाहिजे आणि त्या बाबतीत एकप्रकारचे प्रौढ शिक्षण देण्याची खटपट करणे आवश्यक आहे असे त्यांनी सुचवले. आधुनिक यंत्रसामुद्दी व औद्योगिक घटना ह्यांविष्यां लोकांस माहिती नसते व त्यामुळे नवीन उपक्रमास सामान्य माणसे बुजतात. हा बुजेपणा दूर होण्याकरितां योग्यउपायांची योजना होणे जरूर आहे, असे मि. अडवाणी ह्यांचे मत आहे. जनतेने स्थानिक कारखान्यांत तयार झालेला मालच वापरावा असे सांगून स्वदेशीस उत्तेजन देण्याची आवश्यकताहि त्यांनी प्रतिपादली. एकंदरीने पहातां साठे बंधूंच्या कारखान्याच्या नवीन इमारतीचा उद्घाटन समारंभ, त्या प्रसंगी प्रदर्शित केलेल्या विचारांचे योगाने, स्फूर्तिदायक व उत्साहवर्धक ह्याला ह्यांत शंका नाही.

सहकारी कायद्यांत दुरुस्ती

रानटी जनावरांपासून पिकांस उपद्रव होतो, अशा ठिकाणी कुंपाण्याच्या सहकारी सोसायटीच्यांची स्थापना करणे सुकर व्हावें, ह्यांसाठी मुंबई सहकारी कायद्यांत दुरुस्ती करणारे विल मुंबई कायदे-मंडळांत पास झाले, रानडुकरांचा उपद्रव शेतीच्या पिकांस फार होत असतो, आणि शेतांस कुंपणे नसल्या काणाने त्यांचा प्रतिबंध होत नाही, असा अनुभव आहे. ह्याकरितां सहकारी पद्धतीने तजवीज करावयाची म्हटले तर अडचणी उपस्थित होतात व शेतकऱ्यांस आपल्यापुरती सोय करतां येत नाही. या संबंधातल्या आजपर्यंत भासलेल्या अडचणी दूर करणे हा प्रस्तुत दुरुस्तीचा मुख्य हेतु आहे.

ओटावा कराराची फलश्रुति

— — —

सन १९३२ साली ओटावा येथे ब्रिटिश साम्राज्यांतर्गत दशांची आर्थिक परिषद भरली होती. तीमध्ये, परस्परांस बाब्याच्या आर्थिक व व्यापारी सवलतींसंबंधाने चर्चा होऊन शेवटी तिची 'ओटावा करार' म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या योजनेत परिसमाती झाली. हिंदुस्थान सरकारच्या प्रतिनिधींनी व्यापार-विषयक कांही करार केल्यामुळे जकातीमध्ये बदल करावा लागला, तर त्यास घेथील कायदेमंडळाची संमति घेण्यांत येईल, असे सरकारने आश्वासन दिले होते; परंतु सरकारचे घोरण आंखले जाण्यापूर्वी हिंदी व्यापारी वर्गाचा सळा घेण्यांत आलेला नव्हता. इंग्लंड व हिंदुस्थान द्यांचे दरम्यान जो करार झाला, त्या अन्वये हिंदी निर्गत वाढून शेतकऱ्यांच्या मालाचा उठाव होईल व तांदूळ, जवस, चहा, कॉफी, कांतडी, ताग, कपास इत्यादि मालास इंग्लंडमध्ये सवलत मिळाल्याने त्यांची निर्गत वाढून इतर देशांचा ब्रिटिश बाजारांतील माल मागें पडेल, अशी अपेक्षा होती. ओटाव्याच्या कराराणासून हिंदुस्थानाचा फायदा होणार नाही, झाला तर तोटाच होईल, असे लोकपक्षाचे मत होते व त्याच्या उलट, ओटाव्यामुळे हिंदी परराष्ट्रीय व्यापारास सवलत व उत्तेजन मिळालेले आहे, असे सरकारचे म्हणणे होते. हा संबंधांतला मतभेद कायम राहिला असून त्याचीच वाच्यता पुन्हा असेहीमध्ये झाली आहे. हा प्रश्नाचे आकलन होण्यास खाली दिलेल्या आकड्यांचा उपयोग होईल:—

१९२९-३० सालाच्या मानाने गेल्या चार वर्षीतील हिंदी आयातीचे आकडे साली दिले आहेत:—

एकूण आयात.

(कोटि रु.)

कोटून	१९२९-३०	१९३१-३२	१९३२-३३	१९३३-३४	१९३४-३५
ब्रेट ब्रिटन	१०३०१	४४०८	४८०८	४७०६	५३०७
वि. साम्राज्य (घे. वि.)	२१०४	११०९	१००६	१००९	११०६
वि. साम्राज्य (एकूण)	१२४०५	५६०७	५९०४	५७०७	६५०३
इतर देश (एकूण)	११६०३	६१०८	७३०२	५७०७	६६०९
एकूण आयात	२४०८	१२६०४	१३२०६	११५०४	१३२०३

वरील कोष्टकावरून असे दिसेल की, १९३१-३२ मध्ये म्हणजे ओटावाचा करार होण्यापूर्वी, हिंदी आयातीपैकी ३५०.५ टके माल ब्रेट ब्रिटनमधून आला व ५५०.३ टके माल साम्राज्याचा हेरील देशातून आला. १९३४-३५ मध्ये हे प्रमाण अनुक्रमे ४००.६ व ५००.६ असे झाले, म्हणजे ब्रेट ब्रिटनमधून होणारी आयात वाढून इतर देशांतील माल इकडे कमी आला.

हिंदुस्थानांत सवलत मिळणाऱ्या मालाची आयात

कोटून	१९३१-३२	१९३२-३३	१९३३-३४	१९३४-३५
ब्रेट ब्रिटन	१२.६	१३.३	१४.९	१६.९
इतर देश	१८.२	२०.१	१७.६	२१.५
एकूण	३०.८	३३.४	३२.५	३८.४
ब्रेट ब्रिटनच्या मालास सवलत मिळाल्याने इतर देशांच्या मानाने त्या देशांतील मालाची आयात कशी ज्यास्त होत गेली, हे वरील कोष्टकावरून लक्ष्यांत येईल.				

हापुढे एकूण हिंदी निर्गतीचे तुलनात्मक आंकडे दिले आहेत:—

एकूण निर्गत

(कोटि रु.)

कोटै	१९२९-३०	१९३१-३२	१९३२-३३	१९३३-३४	१९३४-३५
ब्रेट ब्रिटन	६६.६	४२.९	३७.०	४७.२	४७.५
वि. साम्राज्य (घे.)					
वि. सोडून	४३.६	२५.३	२२.८	२०.९	२०.८
वि. साम्राज्य (एकूण)	११०.२	६८.२	५९.८	६८.१	६८.८
इतर देश (एकूण)	२००.६	८७.७	७२.६	७८.२	८२.९
एकूण निर्गत	३१०.८	१५५.९	१३२.४	१४६.३	१५१.२

वरील कोष्टकावरून ध्यानांत येईल, की गेल्या दोन वर्षीत एकूण हिंदी निर्गत १९ कोटींनी वाढली. जपानकडे होणाऱ्या निर्गतीमध्ये ११ कोटींची भर पडली, अमेरिकेने ३ कोटींचा माल ज्यास्त घेतला व ब्रेट ब्रिटनने सवलती मिळूनहि फक्त ११ कोटींचा माल ज्यास्त उचलला, परंतु इतर देशांकडे होणारी निर्गत ८२ कोटींनी घटली. ज्याच्या संबंधांत सवलती देण्यांत आल्या आहेत त्या मालाच्या निर्गतीचे आकडे खालच्या कोष्टकांत नमूद केले आहेत:—

सवलत मिळणाऱ्या मालाची निर्गत

(कोटि रु.)

कोटै	१९३१-३२	१९३२-३३	१९३३-३४	१९३४-३५
ब्रेट ब्रिटन	३३.३	२९.७	३६.५	३६.७
इतर देश	७७.६	६५.३	६२.९	५७.७
एकूण	११०.९	९५.५	९९.४	९४.४

ब्रेट ब्रिटनकडे होणाऱ्या निर्गतीमध्ये झालेल्या वाढीहीकीच इतर देशांकडे झालेल्या निर्गतींत घट पडली आहे, हे वरील आकड्यावरून लक्ष्यांत येईल.

ओटावा करारामुळे हिंदी निर्गतीची फक्त दिशा बदलली, ब्रेट ब्रिटनकडे होणाऱ्या निर्गतींत विशेष वाढ होऊन एकूण व्यापार भरभराटेल, ही आशा फलद्रूप झाली नाही असा निष्कर्ष वरील आकड्यांवरून निघतो. अनेक अगांतुक जागतिक कारणांमुळे अपेक्षित फलनिष्पत्ति झाली नाही असे म्हणावै तर ओटावा करारांचे समर्थन करून करतां येईल? हा प्रश्न शिल्पकच रहातो.

एक हजार रुपयांचे कर्ज पाहिजे

कर्जाची मुदत, व्याजाचा दर, परत केढीची व्यवस्था, इत्यादींवदलाचा खुलासा समक्ष करावा.

क्ष ०/० मैनेजर, 'अर्थ'
पुणे ४.

एन. ए. अॅन्ड फ्रेन्ड्स

स्टेशनर्स, जनरल मर्चेन्ट्स, अॅन्ड कमिशन एजन्ट्स.

आप्या बळवंत चौक, पुणे २.

K. K. & Co.

Photographic Dealers

POONA.

प्राप्तीवरील करासंबंधी दोन निवाडे

लागू झालेले पण हातीं न आलेले कमिशन

मुरारजी गोकुळदास गिरणीच्या कंपनीचे विकेते ह्या नात्याने मेसर्स रामकुमार केदारनाथ हे काम कीत असत व स्वतः विकलेल्या मालावर, त्याच्यामार्गे कंपनीने विकलेल्या मालावरहि त्यांस कमिशन मिळत असें. प्राप्तीवरील करासाठी डिसेंबर १९३३ असेरेह्या वर्षाचे हिशेब सादर करतांना त्यांनी आपल्या मिळक्टीच्या आंकड्यांत फक्त ३० जून पर्यंतच्या कमिशनचीच रकम दासविली. जुलै ते डिसेंबर १९३३ ह्या मुद्रातीमधील कमिशनवर स्वतःचा हक्क लागू झाला होता तरी मुरारजी गोकुळदास कंपनीची स्थिति समाधानकारक नसल्यानें तें कमिशन आपणांस न मिळण्याचा संभव होता असें मेसर्स रामकुमार केदारनाथ हांचे म्हणणे होते. कमिशनर ऑफ इनकमटॅक्सने ह्या प्रश्नाचा निर्णय हायकोर्टाकडे सोपविला.

वरांल उदाहरणातील जुलै ते डिसेंबर ह्या मुद्रातीमध्ये मिळवलेले पैसे जमा न झाल्यास ते कर्ज ह्या सदरांत येतात व कर्जाची रकम लागू होणे म्हणजे मिळकत लागू होणे नव्हें, असा १९३४ मधील प्रिव्ही कौन्सिलचा एक निवाडा मेसर्स राजकुमार ह्या फर्मने आपल्या म्हणण्याच्या पुष्ट्यर्थ पुढे मांडला. तथापि, हा निवाडा येथे लागू पडत नाही, आजपर्यंत फर्मने प्राप्तीच्या हिशेबांत कमिशन रुजूं झालेले कों त्याचा आकडा धरलेला आहे, ह्या मुद्यावर हायकोर्टानें कमिशनर ऑफ इनकम टॅक्सच्या बाजूने निकाल दिला व सचाँचा बोजाहि फर्मवर टाकला.

दिवेंचर्सचे पैसे बुडाले, ते इतर उत्पन्नांतून वजा करतां येतील काय?

सर चिनुभाई माथवलाल शांनीं आगा स्पिनिंग अँड वीविंग कंपनी लि. ने काढलेल्या दिवेंचर्समध्ये कांहीं पैसे गुंतवले. सदरहु कंपनी कांहीं दिवसांनीं गुंदाळण्यांत आली व त्यामुळे सर चिनुभाईचे ८,५८,७१० रुपयांचे नुकसान झाले. हे नुकसान कर देणाऱ्याच्या इतर उत्पन्नांतून वजा टाकतां येते काय, ह्या मुद्याचा निर्णय व्हावा, असा मुवईच्या कमिशनर ऑफ इनकमटॅक्सने हायकोर्टाकडे अर्ज केला होता.

इनकमटॅक्स अँकटाच्या कोणत्याहि कलमाच्या अन्वये ह्या नुकसानाचा इतर उत्पन्नाशी संबंध जोडतां येत नाही, असा हायकोर्टानें निकाल दिला. दिवेंचर्सची सरेदी हा सावकारीच्या व्यवहाराचा एक भाग होता व इतर व्यवसायांवरोबर सर चिनुभाई हे सावकारीहि कीरीत होते, असे सिद्ध झाल्यास मिळकतीमधून हे नुकसान वजा टाकतां येईल. परंतु तशी वस्तुस्थिति नाही. सर चिनुभाई हे वयांत येण्यापूर्वीच त्यांच्या मातोशीर्ने हीं दिवेंचर्स १९२२ साली घेतली होती. सावकारीचा धंदा करणाराने केलेल्या कोणत्याहि व्यवहारांत रकम गुंतविणेचा प्रसंग आला, तर तो व्यवहार सावकारीचाच भाग असला पाहिजे, असें म्हणतां येणार नाही.

बनारस विश्वविद्यालयाच्या १८ व्या पदवीदान प्रसंगी भाषण करतांना पंडित मदनमोहन मालवीय म्हणाले:

“ बेकारांस काम पुराविणे हे सरकारच्या कर्तव्यक्षेत्रांत आले पाहिजे. देशांदेशांत व जातींजातीत बंधुत्वाचे नाते निर्माण करून कलह थांविला पाहिजे. शांतता, समाधान व सुवत्ता नांदण्यास शास्त्रीय प्रगतीचे सहाय्य झाले पाहिजे; शास्त्रीय शोधांनी विनाशास प्रोत्साहन मिळतां कामा नये.”

धी सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया लि.

कडून हिंदुस्थानांतील प्रजेच्या हितासाठी अनेक नाविन्यपूर्ण उत्कृष्ट योजना.

होम सेविंग खाते	सोनें विक्री खाते
चालू खाते	सेफ डिपोजिट बँक्स
ब्रेवार्षिक कैश सटीफिकेट	एकिझक्यूटर आणि खाते

सविस्तर माहितीकरितां पत्रव्यवहार करा:

स्वदेशप्रेमी लोकांनी स्वदेशी संस्थेला उत्तेजन देणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे. जनतेची सेवा करणे हेच आमचे ध्येय आहे. वरील स्वदेशी संस्थे कडून मिळणाऱ्या फायद्याचा अनुभव प्रत्येकानें घ्यावा.

सो. न. पोचखानवाला,
मॅनेजिंग डायरेक्टर.

CONFIDENCE

is a worth-while asset in business building. The success that has attained Hindusthan's efforts to serve the public has its origin in public confidence, its

YEARS OF

Efficient Management, Fair Dealings, Prompt Settlement of Claims, Liberal Terms, Enterprize, Judicious Reserves, Sound Investments, Huge Assets and Useful Service

HAS CREATED

PUBLIC CONFIDENCE

The following figures will convince you :

NEW BUSINESS

This year 1934-35

Exceeds

2 CRORES & 50 LAKHS

BONUS

PER THOUSAND PER YEAR

On Endowment Rs. 23 On Whole Life Rs. 20

HINDUSTHAN

Co-operative Insurance Society, Ltd.

(ESTD. 1907)

Branches : Bombay, Madras, Delhi, Patna, Lahore, Lucknow, Dacca,

Offices : throughout India & the East.

S. C. MAJUMDAR, N. SARKAR,
MANAGER : Bombay Branch. General Manager.
POONA OFFICE — 180, Budhwar Peth.

कंपनी कायद्यांत दुरुस्ती

हिंदी कंपनी—कायदा जुना पुराणा झाला असून त्यांत दुरुस्ती होणे आवश्यक आहे, अशी तकार आज किंवेक दिवस ऐकून येत आहे. हिंदुस्थानांतील संयुक्त भांडवलाच्या मंडळयांचा कारभार मैनेजिंग एजंट्सच्या मार्फत चारण्याचा प्रवात अत्यंत अनिष्ट असल्याची हाकाटी किंवेक वर्षाची जुनी आहे. सध्या अंमलांत असलेला कंपन्यांचा कायदा सदोष असून त्यांत महत्वाच्या सुधारणा होणे जरूर आहे, ह्या लोकांच्या निकटीच्या मागणीस मान देऊन हिंदुस्थान सरकारने ह्या प्रश्नाची चौकडी करून रिपोर्ट करण्यासाठी श्री. सुशील सेन ह्या अधिकाऱ्याची खास नेमणूक केली होती. त्यांच्या रिपोर्टसंबंधाचे व्यापारी वर्गांचे म्हणणे ऐकून घेऊन सरकारने एक विल तयार केले आहे व ते आतां लेजिस्लेटिव असेंबलींत रीतसर मांडण्यांत हि आले आहे.

सध्याच्या कायद्यांत विशेषकरून खालील वाबर्तीत सुधारणा व्हावी, अशी लोकांची मागणी होती:—भरमसाटपणाने स्थापन केल्या जाणाऱ्या कंपन्यांवर नियंत्रण, प्रॉसेप्टसची प्रसिद्धी व त्यांतील मज़कूर ह्यांत सुधारणा, भागीदारांस कंपन्यांची आर्थिक परिस्थिति जास्त विस्ताराने समजाऱ्याची तरतूद व व्यवस्थेवर भागीदारांचे प्रभावी नियंत्रण, बैंकिंग कंपन्यांसंबंधी विशेष तरतूद, इ.

सध्याचा कंपन्यांचा कायदा इंग्लंडमधील कायदास अनुसूतून करण्यांत आलेला होता. नवीन विलाने ह्या कायद्याचा आराखडा कायम ठेवला असून शक्यतोवर इंग्लिश कायद्यास धरूनच त्याच्या दुरुस्तीचे विल बनवण्यांत आले आहे.

प्रस्तुत विलांत मैनेजिंग एजंटांसंबंधी पुढीलप्रमाणे सुधारणा करण्यांत आली आहे:—मैनेजिंग एजन्सीच्या करारावर व नेमणुकीच्या मुदतीवर नियंत्रण, एजंटांस काढून टाकण्यावाचतची तरतूद, एजन्सीची वर्गावर्गी करण्याबद्दल नियम, वेतन दुसऱ्यास लावून देण्यास प्रतिवंध, कंपनीस एजंटांवर अधिकार चालविण्यास कांहीं बाबर्तीत सत्ता, इ.

डायरेक्टरांस कर्ज देण्यावर कांहीं बाबर्तीत प्रतिवंध असून कांहीं बाबर्तीत तें देण्यावर नियंत्रण घालण्यांत आले आहे. डायरेक्टरांस दिलेल्या कर्जाचा तपशील ताळेवंदांत दासविण्याची व्यवस्था करण्यांत आली आहे. त्यांचेवर इतरहि किंवेक बंधने घालण्यांत आली आहेत.

विलाने बैंकिंग कंपनीची व्याख्या करून, त्यांच्या व्यवहाराचे क्षेत्र बैंकिंगपुरतेच मर्यादित केले आहे. कामास सुरवात होण्यापूर्वी पुरेसे भांडवल जमणे आवश्यक होऊन रिक्वर्ड फंड व रोख शिलुक ह्यांचीहि योग्य तरतूद करणे बँकांस आतां प्राप्त होणार आहे. तात्कालिक कारणांमुळे संकटांत आलेल्या बँका बुझून नयेत, ह्यांचीहि तरतूद विलाने केली आहे.

श्रीगजानन वीर्हिंग मिल्सची दिनदारींका (शके १८५८)

ह्या दिनदर्शिकेत जुन्या पंचांगाप्रमाणे वार, तारीख, मिती व त्यांचा शास्त्रार्थ, टिळक पंचांगाप्रमाणे फरक, रवि चंद्राचे उद्यास्त, बँकांच्या सुड्याचा इत्यादि उपयुक्त माहिती देण्यांत आली असून टिपणासाठी जागाहि रामेश्वर ठेवलेली आहे. गजनान मिल्समध्ये रेशमी कापड तयार करण्याची आपली योजना प्रास्तविक मज़कुरांत चालकांनी जाहीर केली आहे.

‘ओटावा करार आणि हिंदुस्थान’

(मि. गाडगीळ यांची लेखमाला)

गोखले इन्स्टिट्यूट ऑफ पॉलिटेक्निक अॅन्ड इकनॉमिक्सचे डायरेक्टर, प्रि. धनंजयराव गाडगीळ, ह्यांनी वरील विषयावर ‘सर्वेष्ट ऑफ इंडिया’ ह्या इंग्रजी साप्ताहिकात एक लेखमाला लिहिली, ती आतां पुस्तक रूपाने प्रसिद्ध करण्यांत येत आहे. मूळ ओटावा कराराची असेंबलीमध्ये चर्चा होण्याचे सुमारास श्री. गाडगीळ ह्यांनी ‘इंपीरियल प्रेफरेन्स’ ह्या नांवाच्या आपल्या चोपड्यांत ओटावाच्या साधकवाचक छाननी केलेली होती व त्याच धर्तीवर ही नवी लेखमाला लिहिण्यांत आलेली आहे. हिंदुस्थानाच्या व्यापारांत झालेली सुधारणा ही एकंद्र जागतिक कारणसमुच्चयांचा परिणाम आहे, व्यापारविषयक धोरणाचाच केवळ नव्हे, असे सुरवातीसच सांगून ओटावा करारामुळे विशिष्ट मालाच्या व्यापारांत काय फरक घडून आला, ह्याचे निरीक्षण त्यांनी प्रस्तुत लेखमालेत केले आहे. जवसाचे व्यापारावर ओटावा कराराचा अनुकूल परिणाम झाला, ही निर्गतीच्या आंकड्यांवरून होणारी समजूत कशी भ्रामक आहे, हाचेहि दिग्दर्शन करण्यांत आले आहे. ज्या हिंदी मालास घेट विटनने जळातीमध्ये सवलत दिलेली आहे, त्या मालाची ब्रिटिश मालावरोवर स्पर्धी होत नाही, फारच थोड्या जातीच्या मालास ओटावा करारामुळे कायदा होण्याजोगा आहे व हिंदी निर्गतीचा माल हा व्हांशी ब्रिटिश कारखान्यांचा कचा माल असल्याने त्यास इंग्लंडमध्ये विना-जकात प्रवेश मिळें जरूर आहे, ही अनुमाने लेखमालेत पुढे मांडण्यांत आली आहेत. ओटावा करारामुळे हिंदी तिजोरीस किंती नुकसान सेसावे लागेले व ग्राहकांवर बोजा किंती बसला, कराराच्या सरकारी समर्थनांत किंवेक प्राथमिक स्वरूपाचे देव कसे आढळतात, दोन देशांत परस्पर व्यापारी करार ठरण्याची इष्टता व शक्यता किंती आहे, इत्यादि प्रश्नांची चर्चा करून ओटावा कराराचे यथार्थ स्वरूप जनतेपुढे मांडण्यांत श्री. गाडगीळ ह्यांनी औचित्य तर दासवले आहेच, परंतु त्यावरोवरच श्रमपूर्वक व अभ्यासु विवेचन करून ह्या प्रश्नावर स्पष्ट प्रकाश पाढला आहे. आर्थिक प्रश्नांवाचत माहिती गोळा करून तिची शास्त्रीय पद्धतीने छाननी करणे आणि तिच्यावरून निधारांनी अनुमाने जनतेच्या जानांत भर पढावी म्हणून प्रसिद्ध करणे हें श्री. गाडगीळ व त्यांची इन्स्टिट्यूट ह्यांनी चालविलेले कार्य किंती उपयुक्त आहे ह्यांची कल्पना प्रस्तुत लेखमालेवरून येण्यासारखी आहे.

१९३६-३७ सालाची प्रांतवार अंदाजपत्रके

हिंदुस्थानांतील प्रांतिक अंदाजपत्रकांवे १९३६-३७ सालाचे आकडे खाली दिले आहेत, त्यांश्वरूप तुलनात्मक माहिती मिळून शकेल.

प्रांत	उत्पन्न (रु.)	सर्व (रु.)
मुंबई (सिंध वगळून)	१२,०२,५८,०००	१२,०३,१७,०००
बंगाल	११,४९,४३,०००	११,९०,७७,०००
मद्रास	१६,४०,००,०००	१६,४०,००,०००
पंजाब	१०,४४,२०,०००	१०,६०,५८,०००
ब्रह्मदेश	८,९६,९७,०००	९,११,४०,०००
पश्यांत्रात	४,८१,००,०००	४,८९,००,०००
गिहार (ओरिसा वगळून)	४,७०,२४,०००	४,८३,७३,०००
संयुक्त प्रांत	११,७०,९६,०००	१२,४४,६६,०००
सिंध व ओरिसा हे प्रांत विभक्त होणार असल्य ने त्यांच्या वजेगांत समाविष्ट नाहीत.		

सहकारी चलवळ

विमा एजंटाचें समाजोपयोगी कार्यः प्रो. काजी ह्यांचं भाषण

बांबे को-ऑपरेटिव इन्शुअरन्स सोसायटी, मुंबई, हा सहकारी विमा संस्थेचे प्रमुख उत्पादक व गेल्या वर्ष असेहे तिचे अध्यक्ष, प्रोफेसर एच. एल. काजी, ह्यांच्या सन्मानार्थ कंपनीच्या कार्यकर्त्यांनी गेल्या आठवड्यांत पानुपरीचा समारंभ केला आणि सोसायटीचे प्रमुख ऑग्नायझर्स, मेसर्स कुळकर्णी आणि कंपनी, ह्यांनी त्यांस मेजवानी दिली. राववहाडुर माणेकलाल लल्लुभाई, मेजर हॉस, मि. नील, मि. ईलिअट, रा. व. तालमाकी, मि. संजाना, रजिस्ट्रार मि. के. एल. पंजाबी, आसि. रजिस्ट्रार मि. हुली, दिवाणवहाडुर सी. एम. गांधी, इ. गृहस्थ सदर प्रसंगी हजर होते.

आभार प्रदर्शनाच्या भाषणात प्रोफेसर काजी ह्यांनी खालील उद्घार काढले:—“विमा एजंटाचें काम विशेष मानाचें समजले जात नसले तरी तो अत्यंत उत्कृष्ट धंडा आहे, ह्यांत शंका नाही. एजंटाने विमा उत्तरविण्याची जरी कोणावर सक्ती केली, तरी त्यामुळे त्याच्या ‘सावजा’ चे व एकदं दर समाजाचे हितच होत असते. सहकारी संघटनेमुळे विम्याचे तच्च सर्व समाजांत सोलवर पसरते. विमा संस्थेच्या दृष्टीने विमा एजंट हा सोन्याची अंडी घालणाऱ्या कोंबडीप्रमाणे अत्यंत उपयुक्त कार्यकर्ता असून त्याच्या हित-संवंधास वाध आणें ब्रेयस्कर होणार नाही.”

शेतकऱ्यांचे कर्ज कोण निवारील?

शेतकरी अत्यंत कर्जबाजारी झाला आहे. हल्लीचे मंदाईमुळे आपला प्रपञ्च भागबून कर्ज फेडणे त्याच्या आटोवयाबाहेर झाले आहे. सावकाराचे कर्जसाठी त्याच्या जमिनीचे लिलांव भराभर होऊन राहिले आहेत. शेतकऱ्यांच्या जमिनी नष्ट झाल्यास त्यास पोटापाण्याचे दुसरे कोणतेच साधन राहणार नाही व बेकारी वोकाळून अनर्थ गुदरेल. असेहोऊन नये, म्हणून शेतकऱ्यांनी प्रथम संघटना करावी व सालील नियम जरूर पालावेत, अशी नगर इन्स्टिट्यूटचे अध्यक्ष, श्री. पी. के. भापकर, ह्यांनी एक पत्रक काढून विनंति केली आहे.

(१) सावकाराच कर्ज मुळीच काढून नये. (२) पावती-शिवाय वसूल देऊ नये. (३) सर्वीनी साक्षर बनावे. (४) लग्नकार्य व इतर विधी यांवर उत्पन्नाचे निम्मे हिस्यापेक्षां जास्त खर्च करू नये. (५) संघटना करावी. संघटना म्हणजेच सहकार. सहकार म्हणजे सावकार नाही अगर सरकार पण नाही; सहकार म्हणजे जीवनाचे सार होय. संघटना, सहकार हीच. शेतकऱ्यांचे दुःख निवारण करतील. (६) आपल्या किरकोळ गरजां-साठी आपले गांवी सोसायटी स्थापन करा. (७) हल्लीचे कर्जाचे फेडीसाठी व शेती सुधारणेसाठी लँड मार्गेज बँकेची मागणी करा. (८) सुधारलेली आयुधे, उत्तम खत व वियांसाठी सोसायट्यांचा आप्रय धरा. (९) आरोग्य, रस्ते व पाणीपुरवठ्यासाठी सुखसंपत्तिसंवर्धक सोसायट्या सुरु करा. (१०) शिक्षणासाठी (प्रौढ) रात्रीच्या शाळा चालवा.

तुम्हांस हव्वे, त्याच धतीच्या

किलोस्कर

पो

ला

दी

फनिचर

हेच एक फनिचर होय.
डोलदार, मजबूत, आटोपशीर.
सविस्तर माहिती मागवा.

किलोस्कर बंधु, लिमिटेड, किलोस्करवाडी.

आपले घरी सालाचे बेगमीचे मीठ घेणेंपूर्वी
आपले वाण्याजवळ

सोलर सॉल्ट

चदूल चौकशी करणेस विसरून नका. हा मिठाचो १ किंवा २ मणाची गोणी घेतल्यास आपला मीठ सुक्खण्याचा, दळण्याचा व राजिणांत भरून ठेवण्याचा सर्व त्रास वाचेल. हे मीठ गोणींतच पण निवाच्याचे जागी ठेवल्यास भर पावसाब्यांत पावरत नाही. आपले वाण्याजवळ नसल्यास आहांला लिहा.

रिप्रेसेंटेटिव्ह—Uran Salt Works.

एम. दी. भिडे, ५४३, Chira Bazar,
तुळशीवाग, पुणे २. Bombay 2.

धी बँक ऑफ इंडिया लि.

[स्थापना—७ सप्टेंबर १९०६]

उभारलेले भांडवल रु. २०००००००

वस्तु झालेले भांडवल रु. १००००००००

रिसर्व्ह फंड रु. १,०५,००,०००

मुख्य कचेरी—ओरिएण्टल चिंडिङ्ज, मुंबई

झारखाड—बुलियन एक्सचेंज (शेव मेमन स्ट्रीट, मुंबई), वार्ड (मुंबईनजीकी), मलवार हिल (मुंबई), अहमदाबाद, अहमदाबाद-स्टेशन शास्त्रा, कलकत्ता, कलकत्ता-बडाबझार, पुणे, पुणे शहर, राजकोट, सुरत, नागपूर सिटी.

लंडन एजन्ट्स—धी वेस्टमिन्स्टर बँक लिमिटेड.

चालू ठेवीवरील व्याजाचा दर

जानेवारी ते डिसेंबर असेर दरोरजच्या रु. ३०० ते रु. १,००,०००

रकमेच्या चालू ठेवीवर शेकडा १ टक्का व्याज दिले जाईल; परंतु एक लाखावराल रकमेच्या चालू ठेवीवर स्पेशल व्याजाची आकारणी केली जाईल. सहामाही असेर व्याजाची रकम ५ रु. इतकी असल्याशिवाय व्याज दिले जाणार नाही. कायम, थोडकया मुदतचिया व सेलिंग बँके कडील ठेवी सुद्धा आम्ही ठेवून घेतो, व त्यावर व्याजाची योग्य आकारणी करतो; विशेष माहिती व नियम कंगरे अर्जाने मागवावेत.

शिवाय दूस्ती या नात्यानें इतर जीं कार्मे करावयाची तीं करावीं लागू त्यास तीसुद्धा ही बँक करते. नियमांची माहिती अर्जाने मागवावी-शिवाय, सर्व प्रकारचे बँकेचे व्यवहार या बँकेमार्फत केले जातात.

एंटं—टी. आर. लालवाणी.

निवडक घाजारभाव		अर्थ
सरकारी कर्जरोखे		
बैंक रेट (२८ नोवेंबर १९३५ पासून)	३%	टाटा पॉवर (१,००० रु. प्रेफरन्स, डिविह. ५५%) १५२७—८
५% (१९४०-४३)	११०—९	इतर
१% करमाफ लोन (१९४५-५५) ...	१०९—४	टाटा आयर्न (१५० रु. प. प्रेफरन्स डिविह. ६%) १९२—८
५% (१९३९-४४) लोन	१०८—६	टाटा आयर्न (१०० रु. दु. प्रेफरन्स, २२रु. ८ आ.) १६७—४
४५% लांच मुदत (१९५५-६०) ...	११७—१२	टाटा आयर्न (७५ रु. ऑर्डि.) १४६—१२
४% १९५०-७०	११२—४	टाटा आयर्न (३० रु. डिफर्ड) ५३२—८
३५% विनमुदत	९६—१५२	
३५% १९४७-५०	१०५—११	
४% १९४३	१०६—१२	
निमसरकारी रोखे		
५% पोर्ट ट्रस्ट (बिगर गॅरंटी व लांच मुदत)	१०७—४	मोटार कराच्या अंमलवजावणीस सुरवात
५% पोर्ट ट्रस्ट (गॅरंटी व तीन महिन्याच्या नोटिशीने परत फेड)	१०६—४	आज, ता. १ एप्रिलपासून, नव्या मोटार कराच्या (१९३५ चा बांबे मोटार व्हेइकल्स टॅक्स ऑट) अंमलवजावणीस सुरवात झाली. गेल्या ऑगस्टमध्ये मोटारी रजिस्ट्रर करण्यांत आल्या होत्या, त्यांची मुदत ३१ मार्च रोजी संपली व १ एप्रिलपासून त्यांची नव्याने नोंद करावी लागेल. नवीन कायदानवयें भराव्या लागणाऱ्या रक्मेतुन गेल्या ऑगस्टमध्ये भरलेल्या वार्षिक फीची उरलेली रक्म (३६) वजा करण्यांत येईल. ही सवलत ३० एप्रिल असेरे मिळेल; त्यानंतर गाड्या नोंदविणारांस ती मिळणार नाही. ३० एप्रिलचे आंत गाड्या नोंदविल्या नाहीत तर मोटारीचे मालकं शिक्षेस पात्र होतील. (पहिल्या खेपेस १०० रु. दंड, पुढील प्रत्येक खेपेस २०० रु. दंड.)
४% मुंबई म्युनिसिपल (लांच मुदत) ...	१०६—१२	
४% मुंबई सिटी इंप्रूवमेंट ट्रस्ट बैंड (७०वर्षे मुदत)	१०६—१२	
४% म्हैसूर कर्ज (१९५३-६३) ...	११०—४	
५% म्हैसूर (१९५५)	१२२—०	
मंडळ्यांचे भाग		
बैंक		
२५% ऑफ इंडिया (भाग १०० चा, पैकी ५०रु. भरले व १०% डिविहंड)	१२६—८	फोर्ड गाड्यांचे उत्पादन
२५% ऑफ बडोदा (१०० पैकी ५० रु. भरले व १०% डिविहंड)	१०२—५	सन १९३५ मध्ये आपण दहा लासांहून ज्यास्त गाड्या तथार करू, अशी मि. हेमी फोर्ड हांगर्नीं गेल्या वर्षी घोषणा केली होती, ती खरी ठरली आहे. कारण, १९३५ साली फोर्ड कार-वान्यांतून एकूण १३,३५,८५५ गाड्या बाहेर पडल्या.
सेंट्रल बैंक ऑफ इंडिया (५० पैकी २५ रु. भरले व ६% डिविह.)	३१—८	
इंपीसिल बैंक (५०० रु., १२% डिविह.)	१५२५—०	हिंदी आगगाड्यांच्या रुठाखालील लांकडी स्लीपर
सिंधवंह बैंक (१०० रु.)	१२८—०	रेल्वेरुठ हे जमिनीमध्ये पुरलेल्या लांकडी अगर लोखंडी 'स्लीपर'वर बसविलेले असतात. लांकडाची जागा लोखंड व पोलाद घेतील, ही अपेक्षा आतां खोटी ठरली आहे, हे खालील आंकड्यांवरून समजेल:—
रेल्वेज		
दौँड-बारामती (१०० रु. चा भाग, डिविह. ५%)	१००—०	हिंदी रेल्वेजसाठी लांकडी स्लीपर्सची खरेदी (आंकडे लक्ष स्लीपर्सचे आहेत)
याचोरा-जामनेर (१०० रु. चा भाग, डिविह. ६%)	९६—०	१९३१-३२ १९३२-३३ १९३३-३४
अहमदाबाद-प्रांतज (५०० रु. चा भाग, डिविह. ९३%)	८७२—८	ब्रॉडगेज (५ फूट ६ इंच) १२.१५ १२.३७ १७.४०
बीज		मीटरगेज (३ फूट ३½ इंच) ११.०६ १०.२९ १३.३०
बैंच ट्रॅक (ऑर्डि. भाग ५० रु. डिविह. १३%)	१५५—०	नैरोगेज (२ फूट ६ इंच) १.१७ २.२० १.५१
कराची (१०० रु. चा भाग, डिविह. ९%)	२४१—४	हे सर्व स्लीपर्स हिंदी लांकडापासून बनवलेले होते.
पुणे इलेक्ट्रिक (१०० रु. चा भाग, डिविह. ९%)	२२३—१२	
टाटा पॉवर (१,००० रु. ऑर्डि. डिविह. ५५%)	१४८१—४	

दि मुकुंद इन्ड्युअरन्स कंपनी लिमिटेड, पुणे शहर.

[अधिकृत भांडवल १००,००० रुपये]

प्रत्येक शेअर किं. रु. १० फक्त प्रत्येक शेअर किं. रु. १० फक्त

गरीबांपासून श्रीमंतांपर्यंत प्रत्येकाची विमा कंपनी !

शेअरविक्री जोरांत सुरु झाली.

शेअर्स खपविणारे एजंट्स मर्यादित. त्वारित अर्ज करा.

मॅनेजिंग एजंट्स—विष्णु मुकुंद आणि कॅ. पो. बॉ. नं. ४३.

२५६ सदाशिव, पेरुगेटाजवळ, पुणे शहर.

दि बाँबे लाइफ ऑशुअरन्स कंपनी, लिमिटेड.

(स्थापना १९०८)

प्रगति

कंपनीची लोकप्रियता सिद्ध करते

कमाल प्रगति : पुरें केलेलें नवीन काम मिळविलें तें

१९२५	:	रु. २२,१८,५००
१९२७	:	रु. ३८,७७,०००
१९२९	:	रु. ५१,२२,५००
१९३१	:	रु. ५८,६६,५००
१९३३	:	रु. ९४,१६,५००

१९३५ : रु. १,२३,२८,०००

माफक हमें, भरपूर बोनस, क्रूमसची तात्काळ भरपाई, व पॉलिसींतील सवलतीच्या अटी हें “बाँबे लाइफ पॉलिसीं” चे वैशिष्ट्य आहे.

एजन्सी व पॉलिसी हासेबंधीच्या तपशिलासाठी लिहा:-

मैनेजर,

बाँबे लाइफ बिल्डिंग, ४५४४, चर्चगेट स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई.

FOR
SAFETY, ECONOMY
AND
DURABILITY
Consult

V. G. & Sons
ELECTRICAL and RADIO ENGINEERS
AND
LICENSED ELECTRICAL CONTRACTORS
Laxmi Road, Ganapati Chowk, POONA.

डॉन ऑफ इंडिया विमा कं. लि., पुणे

मध्यम वर्गातील	अत्यंत उपयोगी, फायदेशीर व गृहेच्छा लोक
----------------	--

भाडेकरी-घरमालक-गृहयोजना

माहितीपत्रक मागवा व विमेदार व्हा.

जनरल मैनेजर

“दुसरे मूल्यमापन जाहीर झाले”

स्थापनेपासूनच भागीदारांना ६ टके फायदा व विमेदारांस वाढता नफा वांदून जुन्या व स्थिर झालेल्या कंपन्यांस कठीण असें अपूर्व यश संपादन केलेली

पहिलीच महाराष्ट्रीय विमा कंपनी:-

कॉमनवेल्थ विमा कंपनी लि., पुणे.

अध्यक्ष-श्री. न. चिं. केळकर, संचालक केसरी

हयातींतील विम्यास) दुसऱ्या मूल्यमापनांत वांटलेला (हयातींनंतर विम्यास ३७।। रु. } दर हजारी त्रैवार्षिक नफा } ४५ रु.

जास्त माहितीकरितां भेटा अगर समक्ष लिहा.

मैनेजिंग एजन्ट्स.

“अर्थ” ग्रन्थमाला

व्यापार, उद्योगपदे, रेती, सह-कार बैंकिंग इत्यादि विषयांवरील सोर्पी व व्यावहारिक उपयुक्तेची पुस्तकें.

- १ वैका आणि त्यांचे व्यवहार
- २ रिझर्व बँक

३ व्यापारी डलाडाली वरील प्रत्येक पुस्तक लोकप्रिय झाले आहे.

रु. १ (ड. स. निराळा) व्यवस्थापक, ‘अर्थ’ ग्रन्थमाला पुणे २.